

3 és fél órás

kacagó műsor

a Teréz körúti Színpad és

SALAMON BÉLA

vendéghátán szombat és vasárnap a Belvárosi Mozi-ban.

Az iparosbéke érdekében folytatott tárgyalások hiv közlésben

A kormánylap vasárnapi számában cikket közöl azon közvetítésről, amelyet a legutóbb történt ipartestületi választás eredményének megfelelő helyreigazítása érdekében Körmendy ipartestületi elnökkel megkísértem.

Ezen választáson két párt állott egymással szemben. A győztes párt 615 szavazattal megválasztotta az összes tisztségekre kizárólag a saját pártbelieket, úgy, hogy az 554 szavazattal, tehát mindössze 61 szavazattal = 10 százalékkal kisebbségben maradt másik párt egyetlen képviselője a testület vezetőségében három éven át nem vehet részt.

Hogy ez a testület működése és az iparos-ság nyugodt, józan elemei által annyira hangoztatott béke szempontjából nem mondható kielégítőnek, még kevésbé megnyugtatónak, azt elfogulatlan embernek magyarázni nem kell. Emiatt tényleg és meggyőződésem szerint helyesen megkísértem egy oly megoldás létrehozását, amely mindkét, egymással szemben állott párt által kívánt békés együttműködésnek meg kellene hogy feleljen.

Kiindulási pontom az volt, hogy az ország hét kereskedelmi és iparkamarája e hó 21-én választja azt a vidéki kézműiparost, aki a budapesti kamara által választott kézműiparossal együtt hivatott lesz a kézműiparosság érdekeit a felsőházban képviselni.

Nekem e tekintetben első perctől fogva az volt az álláspontom, hogy Pálfi Dániel elhunytja után újból a szegedi kamara küldje ki a felsőházba a vidéki kézműiparost és mivel itt a szegedi, legnagyobb ipartestület elnöke természetesen elsősorban jöhet szóba, igenis beszéltem Körmendyvel oly irányban, hogy ezen választás alkalmával nem hozhatnánk-e létre az ipartestületben egy oly meg egyezést, amely a legutóbb lezajlott választás által kétségtelenül feldult és nyugvópont-ra éppenséggel nem jutott helyzetet kiegyenlítő és első lépésként az ő felsőházi taggá való választását biztosítaná. Nyilvánvaló volt, hogy ellenesetben már itt Szegeden a választandó elektor kérdésében feltétlenül meghasonlás állana be és ezzel a szegedi kamara könnyen, sőt valószínűleg elveszíthetné azt a sánszot, hogy az ő jelöltje választatnék meg felsőházi tagnak.

Eddig az én nyilatkozatom és a kormány-lapban megjelent pöffeszkedő, várakozáson felül elért »nagy« győzelemtől elkábított, kihívó cikke körülbelül fedik egymást. Az ezen túl történeteket azonban a következőkben helyre kell igazítanom.

Körmendy a lehető legnagyobb előzékenységgel és készséggel fogadta előadásomat, hangsúlyozta, hogy ő a békét a választási kampány folyamán is mindig kívánta és hogy már ennél fogva is szívesen megtesz mindent az ipartestületen belül létesítendő béke érdekében, amelyet ő is, éppen a választás eredménye folytán, szükségesnek tart.

Rövid két órai megfontolást kért és azt ígérte, hogy ennek letelte után visszajön, sőt kérte, hogy ezen második megbeszélésünkkel az ellenpárt vezetője, Gombos István is jelen legyen.

Ezen második, most már harmunk között lefolyt tárgyaláson Körmendy nemcsak ugyanilyen magatartást tanúsított, de már oly irányban folyt a megbeszélés, hogy a kívánt cél hogyan volna a legsimábban elérhető. Két módról volt szó. Az egyik, hogy talán közös eljárás folyamánként az iparhatóság megsemmisítene a választást, amire a felebbezésben elég nyomós ok található és az új választásnál az e célból már előre megál-

pitott azon közös listára szavaznának mindannyian, amely közös lista a szakadás előtt már mintegy megállapítva volt. A másik, hogy Körmendy azon helyes felfogással, hogy a három tisztség, testületi elnökség, kamarai al-elnökség és felsőházi tagság ne egy személyben legyen összpontosítva, visszalépne a testületi elnökségtől, ami okot adna egy új közgyűlés összehívására, az elnöki tisztség betöltésére és ez alkalommal történe a fenti megállapodásszerű új választás.

Annyira közös megértéssel folytatódott és fejeződött be ez a tárgyalás, hogy arra kértem fel engem az urak, beszéljek a polgármester urral és kérem meg arra, hogy Körmendy és Gombos urakat, mint a két párt vezetőjét az ily béke létrejöttét célzó akció előterjesztése miatt fogadja.

Ez meg is történt. A polgármester ur szí-

ves volt kijelenteni, hogy ő — mivel aznap közgyűlés volt — a két urat másnap reggel 9 órakor fogadja, amit a két urnak természetesen azonnal jeleztem. Gombos másnap reggel 9 órakor hiába várta a polgármester előszobájában Körmendyt. Nem jött el, hanem telefoni felhívásomra tudatta, hogy mégis szükségesnek tartotta a dolgot pártjával megbeszél- ni, aminek eredményéről értesíteni fog. Ezt azonban csak délután újból történt felhívá- somra azzal tette meg, hogy pártja az akciót nem helyesli, amit Gombosnak így tovább- adva szerepem az egész ügyben be volt fe- jezve.

A szegedi és a szegedi kamarai kerületnek kézműiparosai érdekében nagyon sajnálom, hogy ez így történt. A béke érdekében történt eljárásom helyességéről annyira meg va- gyok győződve, hogy a kudarc dacára holnap hasonló körülmények között újból ezen eszme és cél szolgálatába állanék és óva intem a Körmendy mögött álló néhány annyira intran- zigens vezetőt, hogy ne mélyítsék még inkább a helybeli iparosok között előállott szakadást megittasodva oly győzelemtől, amelyet csak azzal értek el, hogy a Gombos-pártiak nem honorálták a szociáldemokrata párt követeléseit és ezzel egy oly eljárást követtek, amely őket a most győztes párt felfogásához tulaj- donképpen közelebb hozta, úgy, hogy a kibé- külés gondolata már emiatt is még inkább elfogadhatónak mutatkozik.

Wimmer Fülöp.

A törvényszék felebbezési tanácsa is elutasította Márerék kényszeregyességi kérelmét

A kényszeregyességi tárgyalás aktái a csődbíróság elé kerülnek

(A Délmagyarország munkatársától) A Délmagyarország vasárnapi számában beszámolt arról, hogy a Márer-malom kényszeregyességi ügyében a törvényszék polgári felebbezési tanácsa dr. Konczwald Endre kuriai bíró elnökletével zárt ülést tartott, amelyen véglegesen döntöttek a fizetésektelenség legújabb kérelme fölött.

A Márer-cég — mint ismeretes — a kényszer- egyességi tárgyalások meghiusulása után magán- egyezkedési tárgyalásokat kezdett hitelezőivel. A sikerrel kecsegtető magánegyezkedési tárgyalások után Márerék előterjesztést adtak be a törvény- szék felebbezési tanácsához és bejelentették, hogy a korábban beadott kényszeregyességi kérelmüket visszavonják. Ugyancsak beadtak Márerék 150 hi- telező aláírásával egy kérelmet, amelyben a hitele- zők bejelentik, hogy a kényszeregyességi eljárás

visszavonásához hozzájárulnak, mert magánutón remélik követeléseik kiegyenlítését.

A felebbezési tanács végzését írásban hozza tudomására a feleknek. A végzést, értesülésünk szer- rint, csak kedden kapják meg az érdekeltek. A végzés szerint a törvényszék szintén elutasította a cég kényszeregyességi kérelmét, de ahhoz sem járult hozzá, hogy a fizetésektelenség cég a kényszeregyességi tárgyalásokat kikerülve, magánegye- sségi tárgyalásokat kezdjen hitelezőivel.

A törvényszék rövid végzés indoklásában kimon- dotta, hogy a könyvszakértők véleménye szerint a cég főreklése arra irányult, hogy hitelezőit meg- károsítsa.

A törvényszék ítéletével a Márer-ügy aktái a csődbíróság elé kerülnek.

Mese a fáraók szegedi kincseről

Jazig temető nyomai a bőrgyógyászati klinika alatt

(A Délmagyarország munkatársától.) Pár nap óta ismétellen hallottuk azt a gazdálán hírt, hogy az őszön, mikor az új egyetemi építkezéseket alapozták, nagy mélységben kincseket találtak azon a helyen, ahová a bőrgyógyászati klinikát építették. Beavatottak arról is tudtak, hogy a halomszámra lett aranypénz az egyiptomi fáraóktól, tehát jóval a Krisztus előtti időkől származik s a városi muzeum, amely birtokába vette, csak azért tartja titokban, mert attól fél, hogy a Nemzeti Muzeum teszi rá a kezét.

A mérnökségen, ahová először fordultunk, mint olyan helyre, ahol valószínűleg tudnak a dologról, nem hallottak semmit. Mivel érte- sültünk róla, hogy Móra Ferenc, a városi muzeum igazgatója vidéki ásatásairól haza- érkezett, hozzá fordultunk, mint legilletékesebb fórumhoz.

A muzeumigazgató készséggel adott felvilá- gosítást s mindjárt meg is mutatta „a fáraók kincsét”. Egy zöld patnával vastagon borított bronz karperec, egy törött kék üveggyöngy és egy régi öltözet nagyságu, kopott sárga bronzérem: ez az egész.

— A múlt vasárnap hozta be őket egy sze- gedi földmunkás, föl van jacezve a neve,

kivülről nem tudom, nagyon értelmes, intel- ligens ember. Hat méter mélységben találta a holmikat az őszön, korhadtt csontváz mel- lett, a bőrgyógyászati klinika alapozásánál.

— Meg lehet állapítani a lelet korát?

— Első látásra. Ugynevezett jazigkori sir- ból valók, a Krisztus utáni második század- ból. Az érem Hadrianus császár bronzérme, elég ritka típusu, Hadrianus pedig a II. szá- zadban uralkodott, 117-től 138-ig.

— Szóval római sirt találtak Szeged bel- területén?

— No nem éppen. Itt akkor egy jazig nevű barbár nép lakott, amely sok nyomát hagyta az Alföldön. Természetesen akár Pannonia, akár Dácia felől a barbárok közé is beszi- várgottak a római kultúra termékei s bekerült a római pénz is. Természetesen a Tiszapart- on nemcsak az az egy sir volt, hanem bi- zonyára rendes soros temető, amire most ráépítették a bőrgyógyászati klinikát. Ké- ségtelen, hogy

Szeged belterületén most talál- tuk volna az első őskori teme- tőt s ennek föltárása helytörté- neti szempontból fontosabb lett volna, mint a „fáraók kincse”.